

- adeamus, qui superbia inflati donum pauperibus denegant (cf. *Hitopad.* p. 20. sl. 62.). Codd. A et B legunt प्रध्वस्ता वा तरुभ्यः ita ut omnia ad membrum pertineant secundum: *vel delapsi ex arboribus rami, succulentos fructus et corticem praebentes*, melius tamen प्रध्वस्ता: ad antecedens refertur निर्करा: quum किं novum introducat enuntiatur et महीना magis poeticum videatur. In scholl. manuscriptis शाखा: omissum est secundum diversam lectionem भग्ना: quam et Edit. Sr. prodit. Cod. A. वीक्ष्यन्तेवं scribit falso. *Ventus superbiae* स्प-यपवन eleganter dictum est: huius Dei veluti iussu (वशात् = ईषात् Schol. A.) supercilia fastuosi hominis saltant, h. e. duri oris est ipse et frontem corrugatur perfrictam: अलीकभ्रुकुटियुक्ता ut Schol. *Amarúsat.* vs. 2. explicat आनर्त्तितभ्रूलता ॥
27. Corrigenda erant फलैः, प्रपायिनी, मनसां et गिरो in Edit. Sr. depravata omnia. E Scholl. वृत्तिं scripsimus pro प्रीतिं quod minus convenit. In Cod. A. अकरुणैः exstat loco अकृपणैः eodem sensu: *non miser* eximium significat (पुष्कल Schol.); idem pro विकारविह्वल legendum iubet विवेकव्याकुल omnino male.
28. Pro स्पर्शे e Cod. A. et Schol. स्पर्शा scripsimus neque ulla praeterea adest lectionum varietas in versu ceteroquin facillimo qui commentarii loco antecedentibus est.
29. E mente Schol. concepimus sententiam, ये non ad homines sed ad *dies* referentes, quo varians lectio quoque in Cod. B. pertinet, दीर्घा loco भाज्ञो proponens; sensus enim est: opes quidem augebant illi dies miseria coniunctas, non autem animi tranquillitatem, quae ex rerum sensualium contemptu demum enascitur. धनपतिः Deus Kuverus est quem sordidi tantum homines colunt. Pro हसितं Cod. B. legit हसितैर् quod ferri potest. Ad- dam, ne quid desideret lector, Schol. interpretationem, omissis tantum textus quibusdam vocabulis: अहं पर्वतः तस्य विलं तस्मिन् शिलाशय्या तस्यां उपविष्टः सन् ध्यानावसाने तेषां दिवसानां अन्तःस्फुरितं हसितं स्पर्शां भवति । केषां ये धनपतेर् अग्रे प्रार्थनां दुःखाय भजन्ति वृद्धिं प्राप्ताः । पुनर्ये च विषयाणां आक्षेपाः तैः विस्मृता बुद्धिः तस्याः अल्पत्वं दधति ॥
30. Optime locum suum occupare videtur versus quem huc traximus e libro secundo (vs. 52. Edit. Srir. p. 51.); deest in A. desunt Scholia et *Rogierius* aliam sententiam exhibet in Sa- tacis haud exstantem. Nostra vero per se satis perspicua sententia docet, quatuor esse, quibus omnino hominem non posse carere, nimirum Deum, amicum, domicilium et uxo- rem, quorum nisi sui generis optimum quodque habeat vel pessimo utatur necesse est. Vi- des simul ex auctoris mente Sivum deum Vishnue inferiorem. Quid दरी sit satis ex op- posito सुन्दरी apparet, scilicet contemptibilis feminae e muliebri parte nominatio, uti alias etiam शङ्ख (*concha* apud Plautum) quocum cfr. दरं neutrius formae. — Ceterum Co- dex B. minus bene transponit मित्रं चैकं et postea रासा चैका.
31. Encomium cibi emendicati, quo Yogines vescuntur, annectit atque huic cibo multa ad- haerere commoda contendit, etenim victus tali modo comparatus *timorem abscindit* (च्छिदं), propter fures puta aliosque fortunae casus, quibus obnoxiae sunt opes: multa dein vitia,